

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5171/2024
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца „АС осигурање“ АДО Београд, кога заступа пуномоћник Миленко Радосављевић, адвокат из ..., против тужених АА из ... и ББ из ..., кога заступа пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., ради регреса штете, одлучујући о ревизији туженог ББ, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 17277/21 од 07.07.2021. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ББ изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 17277/21 од 07.07.2021. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду П 1750/12 од 19.10.2020. године, одбачен је предлог за понављање поступка туженог ББ, као неблагоприятан.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 17277/21 од 07.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог ББ и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења, донетог у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући побијано решење на основу члана 399. у вези члана 412. став 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који се примењује на основу на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) Врховни суд је утврдио да ревизија није основана.

Поступак чије се понављање тражи, покренут је тужбом која је предата суду 24.01.2012. године и окончан је пресудом на основу пропуштања П 1750/12 од 08.03.2012. године, која је постала правноснажна 08.04.2012. године. Поступак је спроведен и окончан по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који је био на снази у време подношења тужбе, па се у конкретном случају о ванредном правном леку у које спада и предлог за понављање поступка одлучује применом одредаба Закона о парничном поступку који је важио у

време када је парница започета („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), сходно одредби члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11).

Према стању у предмету тужени ББ је поднео предлог за понављање поступка на основу члана 422. став 1. тачка 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04 и 111/09) са предлогом да се дозволи понављање поступка, укине пресуда због пропуштања П 1750/2012 од 08.03.2012. године и предмет врати на поновно суђење. У предлогу је наведено да је тужени ББ примио 18.05.2015. године решење Основног суда у Зрењанину И 987/2015 од 13.05.2015. године којим је усвојен предлог за извршење на основу извршне исправе, пресуде због пропуштања Првог основног суда у Београду П 1750/2012 од 08.03.2012. године, која му је достављена у прилогу. Тужени у предлогу за понављање поступка даље наводи да оспорава потписе на доставницама о уручењу тужбе у овој парници, као и пресуде због пропуштања.

Нижестепени судови су одбацили предлог за понављање поступка, као неблагоприятан налазећи да је тужени ББ, према сопственим наводима у предлогу за понављање поступка, пресуду због пропуштања Првог основног суда у Београду П 1750/12 од 08.03.2012. године примио истовремено са решењем Основног суда у Зрењанину И 987/15 дана 18.05.2018. године, а да је предлог за понављање поступка поднео 26.10.2018. године, што је након протекла рока од 60 дана за подношење предлога, сходно одредби члана 428. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Према члану 422. став 1. тачка 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може се по предлогу странке поновити ако којој странци незаконитим поступањем, а нарочито пропуштањем достављања није била дата могућност да расправља пред судом. Предлог за понављање поступка подноси се у року од 30 дана и то у случају из члана 422. тачка 1. овог закона од дана када је одлука достављена странци (члан 424. став 1. тачка 1.). По протеку рока од 5 година од дана када је одлука постала правноснажна, предлог за понављање поступка не може се поднети, осим ако се понављање тражи из разлога наведених у члану 422. тачка 1, 2, 10. и 11. овог закона (члана 424. став 3.).

По члану 425. став 2. ЗПП у предлогу се нарочито морају навести: законски основ по коме се тражи понављање, околности из којих произлази да је предлог поднесен у законском року и докази којима се поткрепљују наводи предлагача. Навођење околности из којих произилази да је предлог поднет у законском року јесте обавеза подносиоца предлога за понављање поступка, па како је у конкретном случају тужени ББ, по сопственим наводима у предлогу, примио пресуду због пропуштања Првог основног суда у Београду П 1750/12 од 08.03.2014. године, дана 18.05.2018. године истовремено са решењем о извршењу, а предлог за понављање поступка на основу члана 422. став 1. тачка 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) је поднет препорученом пошиљком преко поште 26.10.2018. године, то је исти неблагоприят, јер је протекло законски рок од 30 дана од дана када је примио пресуду због пропуштања.

С обзиром да се у конкретном случају примењује Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) без утицаја су наводи ревизије којима се указује на рок за подношење предлога за понављање поступка у случају када је странци незаконитим поступањем, а нарочито пропуштањем достављања онемогућено

да расправља пред судом прописан у члану 428. став 4. важећег ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20). Из наведених разлога правилно је становиште нижестепених судова да је предлог за понављање поступка у конкретном случају неблаговремен, иако су погрешно применили одредбе важећег Закона о парничном поступку из члана 428. став 1. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20).

На основу члана 405. став 1. у вези са чланом 412. став 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић